

princip). Hvis værdien under særlige omstændigheder er endnu lavere, skal der foretages yderligere nedskrivning til denne anden lavere værdi. Viser det sig senere, at begrundelsen for den lavere værdi ikke længere består, må nedskrivningen af de pågældende aktivers værdi ikke opretholdes.

Til § 34

For visse omsætningsaktiver tillader direktivets art. 33, at der benyttes en højere værdiansættelse end anskaffelses- eller kostprisen, bl. a. under hensyn til prisstigninger. Direktivet foreskriver imidlertid, at beløb, indvundet ved opskrivning til en højere værdiansættelse, skal bindes i selskabet, så længe de opskrevne aktiver befinder sig i selskabet.

I overensstemmelse med direktivets art. 33, stk. 1, litra a, foreslås i stk. 1, at selskaberne kan værdiansætte varebeholdninger til over anskaffelses- eller kostprisen, men dog højst til genanskaffelsesværdien. Princippet vedrørende værdiansættelse til genanskaffelsesværdi har i en årrække været benyttet, bl. a. i Nederlandene.

Endvidere foreslås det i stk. 2 tilladt selskaberne at optage værdipapirer, som er offentligt kursnoterede, til den senest noterede køberkurs, når denne værdiansættelse overstiger anskaffelsesprisen for det pågældende værdipapir. Tanken i AL § 101, stk. 7, opretholdes derved for så vidt angår værdipapirer, som er omsætningsaktiver, dog med den ændring, at ikke realiserede kursgevinster ikke kan medregnes i beløb, der benyttes til uddeling til selskabsdeltagerne, jfr. også forslagens § 26, stk. 1, nr. 3 a).

Den hidtidige generelle bestemmelse i AL § 99, 2. pkt., hvorefter omsætningsaktiver under særlige omstændigheder kan ansættes til en højere værdi end anskaffelsesværdien, er ikke medtaget i lovforslaget. I stk. 3 er det derimod præciseret, at opskrivningsbeløbene skal henlægges til en fond, der ikke kan anvendes til uddeling af udbytte, jfr. § 30. Man har dermed i nogen grad imødekommet synspunkter fremført af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Man har derimod ikke fulgt paneelflertallets indstilling om opretholdelse af adgangen til under særlige omstændigheder at medregne urealiserede fortjenester i resultatopgørelsen, bortset fra bestemmelsen i forslagens § 48 vedrørende værdiansættelsen af igangværende arbejder.

Til § 35

Bestemmelsen svarer til AL § 101, stk. 6.

Til § 36

I overensstemmelse med direktivets art. 37 og AL § 101, stk. 4, foreslås det, at de af § 19, stk. 1, omfattede poster samt forsknings- og udviklingsudgifter tillige med andre immaterielle anlægsaktiver, der er optaget som aktiver i balancen, normalt skal afskrives over en periode på højst 5 år. For aktiver, der har en økonomisk levetid på over 5 år, hvilket kan gælde f. eks. goodwill, patent- og lignende rettigheder og indretningsudgifter i tidsbegrænsede lejemål, kan afskrivningsperioden forlænges efter stk. 2, idet forlængelsen anføres og begrundes. Afskrivningerne skal altid udgiftsføres i resultatopgørelsen.

Til § 37

I overensstemmelse med direktivets art. 41 kan kurstab ved lånoptagelse, som er konstateret på tidspunktet for optagelsen af lånet, opføres som aktiv i balancen. Efterfølgende kurstab, der opstår f. eks. på lån i fremmed valuta, fordi valutakursen ændres, kan derimod ikke opføres som aktiv, hvilket, tillige med den i stk. 2 foreskrevne afskrivningsmetode, svarer til praksis efter AL § 101, stk. 5.

Hvis kurstab m. v. opføres i balancen sammen med den aktivpost, f. eks. en fast ejendom, som lånet er ydet til finansiering af, skal det uafskrevne beløb hvert år anføres enten i balancen eller i noterne.

Til § 38

Forslaget tillader i overensstemmelse med direktivets art. 38, at materielle anlægsaktiver og nærmere angivne omsætningsaktiver under visse betingelser kan tages op i balancen med en konstant mængde og værdi fra år til år, hvis de kun varierer ubetydeligt med hensyn til omfang, værdi og sammensætning.

AL indeholder ikke tilsvarende bestemmelser, men metoden er accepteret som god regnskabskik.

Til § 39

AL § 101, stk. 1, bestemmer principielt, at egne aktier skal optages som aktiver uden værdi. Det tillades dog, at egne aktier i de to første årsregnskaber efter erhvervelsen kan optages til anskaffelsesværdi. Denne bestemmelse har en direkte sammenhæng med to-års reglen i AL § 48, stk. 4, for så vidt angår pligten til afhændelse af overskydende beholdning af egne aktier udover de 10 pct.